

فطر؛ عید پالایش

30 روز متفاوت در بین روزهای سال گذشت و عید فطر فرا رسید. ماه رمضان، ماه روزه‌داری و عبادت به پایان رسید.

30 روز متفاوت در بین روزهای سال گذشت و عید فطر فرا رسید. ماه رمضان، ماه روزه‌داری و عبادت به پایان رسید. برای همه ما که در کشورهای اسلامی زندگی می‌کنیم، ماه رمضان، فارغ از اهمیت عبادی شخصی آن، از حیث عمومی و اجتماعی نیز حال و هوای خاصی دارد.

در ماه رمضان، سبک زندگی خاصی بین مردم جاری می‌شود حتی افرادی که عذر شرعی دارند و نمی‌توانند این ایام را روزه دار باشند، این سبک زندگی متفاوت را حس می‌کنند و به احترام این ماه، در حوزه عمومی از الگوی رفتاری متفاوتی تبعیت می‌کنند.

از این منظر، ماه رمضان صرفاً برای روزه داران نیست، بلکه حال و هوایی است که به همه مردم ساکن در یک کشور اسلامی تعلق دارد؛ حال و هوایی که حتی اتباع غیرمسلمان این کشورها نیز آن را درک می‌کنند.

از این رو اهمیت ماه رمضان صرفاً مطابقت دقیق روزه افراد مقید به روزه گرفتن با دستورات شرعی نیست، بلکه ماه رمضان ایام کمرنگ شدن زرق و برق‌ها و غذاهای آنچنانی است که میان اعضای جامعه تفاوت ایجاد می‌کند؛ امتیازاتی که اقلیتی از اعضای جامعه بحق یا به ناحق از آن بهره‌مندند، و اکثریتی نیز با مشاهده بهره‌مندی آن اقلیت، آه حسرت می‌کشند.

ماه رمضان این نمایش در حوزه عمومی، در کف خیابان، اندکی متوقف می‌شود؛ نمایش خوشبختی و سعادت و بهره‌مندی اقلیت و تماشا و حسرت کشیدن اقلیت.

گرچه شیفتگان این نمایش، حتی در ماه رمضان نیز این توانایی را دارند که آن را با رنگ و لعاب مذهبی در قلمرو خانوادگی تحت عنوان افطاری‌های آنچنانی به اجرا درآورند، اما دست کم قلمرو این نمایش در ماه رمضان، بسیار محدود می‌شود و در سطح عمومی از آن خبری نیست.

این حال و هوا، حال و هوای مبارکی است و پس از ماه رمضان نیز تا مدتی تاثیر خود را بر ما به جا می‌گذارد.

از این منظر تجربه رمضان یک تجربه استثنایی برای همه ما، مسلمان و غیرمسلمان، روزه دار و غیرروزه دار است، چرا که آثار پالایش آن بر روح و جسم همه ما باقی است؛ تجربه‌ای مبارک که پایان آن را بحق می‌توان عید نامید.

حسین برید - جام جم